

* * *

יוסי גמזו

המְרָסָה שֶׁל מְרָסֵי הַתְּפִקְעָה לָהּ...

המְרָסָה שֶׁל מְרָסֵי הַתְּפִקְעָה לָהּ,
ה"אֵיחָוָאן", אוֹתָם "אֲחִים מְסֻלְּמִים"
שָׂאוּ עִצְמָם כְּשִׁגְרִירוֹ שֶׁל אֵלֶּה
שֶׁצִּידוֹ בְּכַשׁוּרֵי הַשָּׁמַיִם
אֲנוּסִים כִּיּוֹם פִּתְאֹם לְהִתְפַּכֵּחַ
וְלִתְפֹס שְׂלֵא כֹל מִי שֶׁשָּׂם מְזִמָּן
לְשִׁלְטוֹן וְאֵת רִסְנוֹ בְּיַד לֹקֵחַ
גַּם מְצַלִּיחַ לְשִׁמְרוֹ לְאַרְךָ זְמַן.

כִּי בְּרַגַע שֶׁמְרָסָה זֹאת מְתַפְּאֶצֶת
מְבִינִים קְרִבְנוּתֶיהָ מְדֵי יוֹם
שֶׁבְעֵל מְכַבֵּד שֶׁל רוֹדְנוֹת רוֹעֶצֶת
וְשֶׁל בְּרוּךְ פְּנִימִי וְכִלְכְּלֵי אֵים
שׁוֹם מְשֻׁטָר שֶׁל קְנֵאוֹת דְּתִית נְחֻרְצֶת
שֶׁנֶּשִׂיא עֲרִיץ נוֹהֵג בּוֹ כְּבָרִיוֹן
לֹא יוּכַל סוּף-סוּף לְהֶאֱכִיל, בְּעֶצֶם,
אֵת מְצָרִים הַמוֹנָה תְּשָׁעִים מִלִּיּוֹן.

וְאִם לָנוּ הַעֲלָה מְחִיר הָעֶרֶק
(אֵף מְסַפֵּר הַשְּׂכוּרִים עֲדִין רַב)
אֲזַלְהֶם אֲמָנָם הוֹרִידוּ אֵת מוֹבְרַפ
אֲבָל לֹא אֵת הַבוֹרוֹת וְהָרַעַב.

וְאִם גַּל הַמְּחָאָה עֲזוֹת הַתְּרִיעַ
מוֹל אֲרָמוֹן הַנְּשִׂאוֹת הַמְּנַכֵּר
שֶׁל מֶר מוֹרְסֵי בְּשִׁכּוֹנַת לִיתִיחָדְיָה
שֶׁלְעַם נִמְאָס הַמְּלָל הָעֶקֶר
עַל שְׁפוֹר שֶׁעֲלָיו מוֹרְסֵי זֶה הַכְּרִיז עַם
עֲלוֹתוֹ אֶל הַשִּׁלְטוֹן בְּשֵׁם עֲרִכֵי
הָאֵסְלָאָם חֲשׂוֹף הַפּוֹנְדִּמְנִטְלִיזִם
שֶׁלְרַגַע לֹא שָׁפַר שֵׁם אֵת דְּרָכֵי
הַמְּמָשֵׁל, הַכִּלְכְּלָה, הַבִּירוֹקְרַטִיָּה
אֲזַל בְּרוּר שְׂלֵא כֹל חֲלוּפֵי-מְמָשֵׁל
בָּם מְדַח עֲרִיץ בְּשֵׁם הַדְּמוֹקְרַטִיָּה
מְבִטִּיחִים שֶׁהַמְּדִיחַ לֹא נִכְשֵׁל
בְּדִיוֹק כְּמוֹ הַמְּדַח קְצוּץ-הַכְּנָפִים
בְּאוֹתָן שְׂגִיאוֹת, שְׂכָן: "עַל דְּאֵטְפֶת
אֵטְיִפוֹד כְּאֵן וְסוּפָם שֶׁל מְטִיפִיךְ
יְטוּפוֹן" – וְכִשְׁנַחֲשׁוּל-שְׁמַחָה שׁוֹטֵף
אֵת מְצָרִים בְּהַ שׁוֹצֶפֶת כְּמִין גִּיזָר
מִין אוֹפּוֹרִיָּה שֶׁל חֲדוּהָ רַבַּת עֲצָמָה
וְכַפֵּר תַּחֲרִיר מוֹצֶפֶת קְרָגִי לִיזָר
וְאִמָּה שְׂלֵמָה אוֹמְרַת לְעֲצָמָה:

“התפטרות מן העריץ, שמחי ושישי
כי עדן פוסט-מורסי את לילך מאיר
והטיפו ההרים עסיס אסיסי
והחאפלות התמוגגנה בקהיר – ”
זה הזמן שאת מפת חשף-מצרים
ישכף מעט השכל הישר
ויפקח להם סוף-סוף את העינים
להבין שלהחליף רודן אפשר
ברודן אחר, אף רק אויל או שטיא
לא תופס שהשנוי המתבקש
הוא שנוי מעריצות – לדמוקרטיה,
מבורות – להשכלה לכל דורש,
ומפלפלה נחשלת, פרימיטיבית
לכזאת המשדרגת בלי לבלם
את עצמה יום-יום בחריצות אקטיבית
אם בכלל הם מכשרים לכך פיום.